

opus bonum reprobis.) Quāuis ad oēs hæreticos ptineat dictum, hoc tñ de Iudæis intelligit locutus, qui se Abrahæ deum solos dicunt scire, operibus uero abnegant. Sicut dicit dñs: Si filij Abrahæ essetis, opa Abrahæ faceretis. Quō ergo possunt deum Abrahæ scire, q̄ mysterium & fidē eius ignorant, nō Euangeliij opa sectantes, sed legis factorum in neomenijs & circuncisione, & cæteris pturbatores impij & irreuerentes? Hæc sunt opera quæ deū nesciunt.

CAPVT II.

TW autem loquere quæ decet sanā doctrinā.) Hęc scit deū quę appellat sana doctrina. Dei em̄ doctrina salutaris est. ¶ Seniores sobrios esse, graues, prudentes, sanos fide, dilectione, patientia.) Qui sint sanę doctrinæ oñdit, ut minus sobrios, minus graues, infideles; sine charitate, impatientes, insanę doctrinę discipulos significaret. His em̄ opibus nescit deus neq; iusticia eius. ¶ Anus pari mō in statu religione digno, nō criminatrices, nō uino multo seruiētes, bona docentes, ut instituāt adolescentulas uiros suos diligere, amare filios, prudentes, pudicas esse, castas, domos curam habentes, subditas proprijs uiris, ne uerbū dei blasphemet.) Tales præcipit seniores, ut exemplo sint bonę cōuersationis iunioribus, ut si infideles uiros habeāt, cōgaudeant eis magis q̄ blasphement nomen dei, dū uident q̄a ppter dei timorē, pp̄e suis obsequuntur suis uiris. ¶ Iuniores similiter hortare cōtinentes esse per oīa, teipsum præbens exēplū bonorū operū in doctrina, in integritate, in grauitate, uerbū sanū, irreprehensibile, ut is qui ediuerso est, reuereat, nihil habens dicere de nobis dignū reprehensione.) Quō iuuetus solet modū egredi, imō p̄optior esse ad lapsum, idcirco salubribus retinaculis cōtineri iubetur, ut infrenata diuinis legibus gubernet. Quod ut effici non sit arduū aut difficile, magistrum formā esse præcipit, ut ea quę docet quō fiant oñdat, ut hi qui prophani sunt & inimici fi dei, erubescant, uidentes quia quę uerbis docet, uera esse pbat factis. ¶ Seruos dominis suis subditos esse in omnibus optimos, nō responsatores, nō fraudantes, sed omnē

fidem

fidem bonam ostendentes, ut doctrinam saluatoris nostri dei ornent in omnibus.) Bonis operibus & fide doctrinam dicit ornari dominicam. Tunc enim placita est & decora, si hic qui eam profitetur, non illam exosam faciat, abnegans factis, sed amabilem & ueram. Non potest enim indecorum esse quod uerum est. Cum ergo dicta sequentibus factis implentur, ostenduntur uera, ac per hoc decora. Tunc possunt domini seruos suos non tantum a fide non prohibere, uerum etiã gaudere, quia fidem eorum etiam sibi uident proficere. Nemo enim fidem dei custodiens, infidelis potest esse hominibus. ¶ Illuxit enim gratia dei saluatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos ut abnegata impietate & secularibus desiderijs, & teporanter & iuste & pie uiuamus in hoc seculo.) Donum dei illuxisse hominibus dicit per Christum, id est, ueritatem unius dei manifestatam in Christo, ut pia professione creatorẽ predicemus in trinitatis unitate, quod prius latuit humanum genus. Nunc autem misericordia dei illuxit, ut erroris tenebras euitantes, id est ignorantiam & impietatem mundanorum fugientes, pijs inueniamur in parentem omnium deum, profitentes eum in ueritate, quem tradit Euangelium filij eius, & ut huius rei mercedem habere possimus, bona opera facimus. Quomodo enim illi qui solum patrem prædicat, spes nulla est, si non profiteatur in eadẽ ueritate & filium: ita huius spes frustrata est, qui solam professionem fidei habet sine bonis operibus. ¶ Expectantes beatam spem & aduentum gloriæ beati dei, & saluatoris nostri Iesu Christi, qui dedit semetipsum pro nobis, ut redimeret nos ab omni iniquitate, & emendaret sibi populum abundantem, æmulatorem bonorum operum.) Hanc esse dicit beatã spem credentium, quia expectant aduentum gloriæ magni dei, quod reuelari habet iudice Christo, in quo dei patris uidebitur potestas & gloria, ut fidei suæ præmium consequantur. Ad hoc enim redemit nos Christus, ut purã uitam sectantes, repleti operibus bonis, regni dei hæredes esse possimus.

Caput